

## PRAKSISOVERSIGT · STRAFFERETSPLEJE

# Praksisoversigt over politiets anholdelse og 24-timersfristen

*Retsplejelovens kapitel 69 – betingelser, gennemførelse og fremstillingsfristen efter grundlovens § 71, stk. 3*

Version 2 · Opdateret 7. sep. 2026 · 28 afgørelser · 1995-2026

[Læs online](#)

## INTRODUKTION

Anholdelse er det indledende strafprocessuelle frihedsindgreb, som politiet kan foretage efter [retsplejelovens § 755](#), når en person med rimelig grund mistænkes for et offentligt påtaleforhold, og anholdelse er påkrævet for at hindre yderligere kriminalitet, sikre den pågældendes foreløbige tilstedeværelse eller hindre samkvem med andre. Indgrebet er tidsmæssigt afgrænset af den grundlovssikrede 24-timersfrist i [grundlovens § 71, stk. 3](#), som er gennemført i [retsplejelovens § 760, stk. 2](#). Praksis viser to gennemgående mønstre: dels at anholdelsens lovlighed prøves indirekte – typisk i straffesager om vold mod eller modstand mod politiet – dels at en overskridelse af 24-timersfristen ikke automatisk fører til løsladelse, men skal vurderes konkret efter [§ 746, stk. 3](#) ud fra overskridelsens længde og årsag. Oversigten dækker forløbet fra anholdelsen til fremstillingen i grundlovsforhøret, men ikke varetægtsfængslingens materielle betingelser.

## PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Anholdelse efter [retsplejelovens § 755, stk. 1](#) kræver både et mistankekrav ("med rimelig grund mistænkes") og et selvstændigt anholdelsesformål – at hindre yderligere strafbart forhold, sikre foreløbig tilstedeværelse eller hindre samkvem med andre.
- 02** Er betingelserne i [§ 755, stk. 1](#) ikke opfyldt, er anholdelsen ikke en lovlig tjenestehandling, og den anholdte kan ikke straffes efter [straffelovens § 119, stk. 1](#) eller [§ 121](#) for at modsætte sig den eller for udtalelser fremsat i den forbindelse.
- 03** En anholdelse kan være ulovlig alene som følge af en formel fejl i det underliggende grundlag – fx en mangelfuld forkyndelse af den indkaldelse, hvis udeblivelse udløste rettens anholdelsesbeslutning.
- 04** Enhver kan efter [§ 755, stk. 2](#) anholde den, der træffes under eller i umiddelbar tilknytning til et offentligt påtaleforhold, men den anholdte skal snarest overgives til politiet med oplysning om tidspunktet og grundlaget for anholdelsen.
- 05** Politiet anses for at have overtaget (opretholdt) en privat anholdelse, selv om politiet ikke formelt oplyser den tilbageholdte om, at vedkommende er anholdt – med den følge at hele tilbageholdelsesperioden kan udløse erstatning.

- 06 Proportionalitetsspærren i § 755, stk. 4 er en selvstændig gyldighedsbetingelse: frihedsberøvelse må ikke efter sagens art eller omstændighederne i øvrigt være et uforholdsmæssigt indgreb.
- 07 Ved forseelser, der kun kan straffes med bøde, sætter proportionalitetskravet en snæver ramme for frihedsberøvelsens varighed – 13½ times tilbageholdelse for manglende identitetsoplysning blev fundet i strid med EMRK artikel 5.
- 08 Ved anholdelse af 15-17-årige skal der lægges særlig vægt på den unges alder både ved proportionalitetsvurderingen og ved anvendelse af magtmidler, og anbringelse natten over i arresthus bør som altovervejende hovedregel kun ske, når fremstilling i grundlovsforhør forventes den følgende dag.
- 09 Anholdelsen skal efter § 758, stk. 1 foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader, og den anholdte må ikke undergives andre frihedsindskrænkninger end anholdelsens øjemed og ordenshensyn nødvendiggør.
- 10 Politiet skal efter § 758, stk. 2 snarest muligt gøre den anholdte bekendt med sigtelsen og anholdelsestidspunktet, og iagttagelsen heraf skal fremgå af rapporten.
- 11 Den anholdte skal efter § 760, stk. 1 løslades, så snart begrundelsen for anholdelsen ikke længere er til stede – løsladelsestidspunktet skal fremgå af rapporten.
- 12 Fremstillingsfristen på 24 timer regnes fra anholdelsestidspunktet, og både anholdelses- og fremstillingstidspunkt skal anføres i retsbogen.
- 13 En overskridelse af 24-timersfristen medfører ikke i sig selv løsladelse; retten skal efter § 746, stk. 3 afkræve politiet en redegørelse og derefter tage stilling til, om frihedsberøvelsen skal opretholdes eller ophæves.
- 14 Ved fristvurderingen indgår navnlig overskridelsens længde, dens årsag og sigtelsens indhold – en byret må ikke ophæve anholdelsen alene på grund af en meget kortvarig overskridelse uden at tage stilling til fængslingsbegæringen.
- 15 Skyldes overskridelsen politiets egen manglende planlægning (fx for sent iværksat transport), kan selv en kort overskridelse ikke afvises som bagatelagtig – modsat hvor årsagen er objektiv, fx skiftet fra sommertid til normaltid.
- 16 Selv en fristoverskridelse, der kvalificeres som en væsentlig tilsidesættelse af en fundamental retsgaranti, kan efter en konkret helhedsvurdering undlades tillagt løsladelsesvirkning, hvis der forud er foretaget judiciel kontrol med frihedsberøvelsen.
- 17 En kortvarig fristoverskridelse kan udløse erstatning efter § 1018 h, selv om den anholdte efterfølgende dømmes for det forhold, anholdelsen angik.
- 18 Kan retten ikke straks tage stilling til varetægtsspørgsmålet – fordi oplysningerne er utilstrækkelige, eller fordi der er flere anholdte – kan anholdelsen efter § 760, stk. 4-5 opretholdes i indtil 3 x 24 timer med fornyet fremstilling.

- 19 Forsvarerbeskikkelse er obligatorisk, når en sigtet fremstilles med henblik på opretholdelse af anholdelsen eller varetægtsfængsling, jf. § 731, stk. 1, litra a, og § 764, stk. 3 – uanset om sigtede selv er til stede.
- 20 Lovligheden af selve anholdelsen kan ikke prøves som et efterforskningsskridt efter § 746, stk. 1; prøvelsen sker i grundlovsforhøret, i den senere straffesag eller i erstatningssagens former.

## Anholdelsens hjemmelsgrundlag: mistankekrav, anholdelsesformål og kompetence

Kernebestemmelsen er [retsplejelovens § 755, stk. 1](#), hvorefter politiet kan anholde »en person, der med rimelig grund mistænkes for et strafbart forhold, der er undergivet offentlig påtale, såfremt anholdelse må anses for påkrævet for at hindre yderligere strafbart forhold, for at sikre hans foreløbige tilstedeværelse eller for at hindre hans samkvem med andre«. Bestemmelsen opstiller dermed **to kumulative betingelser**: et mistankekrav og et selvstændigt anholdelsesformål. Mistanken skal være rimeligt begrundet i objektive holdepunkter, og anholdelsen skal derudover være *påkrævet* til et af de tre opregnede formål – det er ikke tilstrækkeligt, at mistanken foreligger.

Kompetencen ligger som udgangspunkt hos politiet selv, men efter [§ 755, stk. 5](#) kan beslutning om anholdelse efter politiets begæring træffes af retten. Ved siden heraf står to selvstændige hjemler:

- [§ 756](#) om anholdelse af den, der med rimelig grund mistænkes for at have overtrådt villkår fastsat i en betinget dom, i dom eller kendelse efter [straffelovens §§ 68-72](#), ved betinget benådning, ved prøveløsladelse eller i en foranstaltning efter [§ 765](#) – her er anholdelsesformålet snævrere, idet det alene kan være at sikre den foreløbige tilstedeværelse.
- [§ 757](#), hvorefter retten kan beslutte anholdelse af en behørigt tilsagt sigtet, der udebliver uden dokumenteret lovligt forfald, når det i tilsigelsen er tilkendegivet, at han skal møde personligt og i udeblivelsestilfælde må vente at blive anholdt.

Skellet mellem lovlig og ulovlig anholdelse har direkte strafferetlig betydning. I **SS-2844/2007-OLR** frifandt Østre Landsret en tiltalt for både vold mod tjenestemand og fornærmelig tiltale, fordi anholdelsen ikke havde hjemmel:

*Efter de afgivne forklaringer finder landsretten det ikke godt gjort, at betingelserne i retsplejelovens § 755, stk. 1, for at anholde tiltalte var opfyldt.*

Landsretten sluttede heraf, at anholdelsen ikke havde været »en lovlig tjenestehandling som omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, og § 121«, og at forholdene derfor ikke var strafbare efter disse bestemmelser, jf. **SS-2844/2007-OLR**.

Ulovligheden kan også følge af en fejl i det bagvedliggende retsgrundlag. I **V.L. S-1206-10** var en indkaldelse til fogedretten forkyndt på en adresse, hvor tiltalte ikke længere boede. Da indkaldelsen ikke var lovligt forkyndt, var der ikke grundlag for rettens efterfølgende kendelse om politifremstilling, og anholdelsen var derfor ikke en lovlig tjenestehandling efter [straffelovens § 119, stk. 1](#). Tiltalte blev frifundet for § 119, men dømt efter [straffelovens § 244](#) for volden – og landsretten gjorde straffen betinget, netop fordi volden var udøvet i ophidselse efter en ulovlig anholdelse.

Den omvendte situation – hvor anholdelsen findes lovlig – illustreres af [SS-1817/2008-OLR](#) om besættelsen af Tuborgs gamle bryghus:

*På denne baggrund og under hensyn til den fremsendte anmodning af 22. marts 2005 fra Carlsberg til politiet finder landsretten, at der på daværende tidspunkt var rimelig grund til at mistænke Erstatningssøgende for overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, ligesom anholdelsen måtte anses for påkrævet for at hindre yderligere strafbart forhold. Anholdelsen var derfor lovlig.*

Præmissen er instruktiv, fordi landsretten udtrykkeligt prøver begge led i § 755, stk. 1 – først mistanken, dernæst anholdelsesformålet.

Spørgsmålet om, hvorvidt anholdelsens lovlighed er en *betingelse* for straf efter [straffelovens § 124](#) om flugt som anholdt, er aktuelt uafklaret på højeste niveau. I [25/26547](#) meddelte Procesbevillingsnævnet den 4. marts 2026 3.-instansbevilling i en sag mod en 17-årig, hvor byretten var delt: flertallet fandt, at betjentene »efter omstændighederne med rimelig grund mistænkte ham for at have overtrådt ordensbekendtgørelsen«, og at anholdelsen var påkrævet for at sikre hans foreløbige tilstedeværelse, mens mindretallet lagde vægt på, at det af en videosekvens dækkende hele perioden ikke fremgik, at tiltalte havde råbt eller optrådt støjende, og at der derfor ikke var hjemmel til anholdelse. Landsretten tiltrådte flertallets vurdering og skærpede straffen til 30 dages betinget fængsel.

LOV

[Retsplejeloven § 755, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 756](#)
[Retsplejeloven § 757](#)
[Straffeloven § 119, stk. 1](#)
[Straffeloven § 121](#)
[Straffeloven § 124, stk. 1](#)

|         |                                                                                                                                                                                                           |            |
|---------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| PRAKSIS | <b>Højesteret</b> · Vestre Landsrets dom i ankesag om vold mod polititjenestemand og ulovlig anholdelse                                                                                                   | 20.12.2010 |
|         | <b>Landsretten</b> · Anklagemyndigheden frifindes i sag om erstatning efter anholdelse ved ulovlig demonstration                                                                                          | 23.02.2009 |
|         | <b>Landsretten</b> · Landsretten frifinder mand for vold og fornærmelig tiltale mod politiet grundet ulovlig anholdelse                                                                                   | 16.01.2008 |
|         | <b>Procesbevillingsnævnet</b> · 3.-instansbevilling: Forudsætter straf for flugt som anholdt efter straffeloven § 124, at anholdelsen var lovlig? – 17-årig tiltalt og hjemmel efter retsplejeloven § 755 | 04.03.2026 |

## § 2 Borgerens anholdelse efter § 755, stk. 2 og politiets overtagelse af den

Efter [§ 755, stk. 2](#) har »enhver, der træffer nogen under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af et strafbart forhold, der er undergivet offentlig påtale«, samme anholdelsesbeføjelser som politiet. Bestemmelsen er den praktiske hjemmel for butikskontrollanters, vagters og private borgeres tilbageholdelse. Beføjelsen er ledsaget af en pligt: den anholdte skal *snarest muligt* overgives til politiet med oplysning om **tidspunktet og grundlaget** for anholdelsen.

Den centrale retlige problemstilling i praksis er, hvornår den private anholdelse går over til at være en offentlig frihedsberøvelse, som staten hæfter for. Det spørgsmål blev afgjort i [RA-2003-521-0164](#): en butikskontrollant og en servicevagt tilbageholdt kl. 18.10 to personer, hvoraf den ene var observeret stjæle. Politiet blev tilkaldt kl. 18.21, ankom kl. 18.48 og afhørte butikskontrollanten fra kl. 18.50 til 19.05; først kl. 19.05 forsøgte politiet at afhøre den anden tilbageholdte, som fik lov at gå kl. 19.15. Påtalen blev senere opgivet. Rigsadvokaten udtalte:

*Politiet må anses at have opretholdt den af butikskontrollanten og servicevagten foretagne private anholdelse, uagtet at De ikke formelt af politiet blev oplyst om, at De var anholdt. På samme baggrund finder jeg endvidere, at De er*

*berettiget til erstatning for hele den periode, De var tilbageholdt, idet De ikke har haft nogen indflydelse på den tidsmæssige udstrækning.*

Afgørelsen fastslår to ting af principiel rækkevidde. For det første kræver politiets **overtagelse** af en privat anholdelse ikke en formel tilkendegivelse over for den tilbageholdte – det er tilstrækkeligt, at politiet faktisk opretholder frihedsberøvelsen. For det andet regnes erstatningsperioden fra den *private* anholdelses begyndelse, ikke fra politiets ankomst, når den tilbageholdte ikke selv har haft indflydelse på forløbets længde. Der blev tilkendt 1.800 kr.

Det er ved siden heraf værd at bemærke, at § 755, stk. 2 er begrænset til situationer, hvor den pågældende træffes *under eller i umiddelbar tilknytning til lovovertrædelsen*. Der er altså ikke hjemmel til en privat anholdelse på grundlag af en efterfølgende mistanke – og de øvrige regler i kapitel 69, herunder proportionalitetsspærren i § 755, stk. 4 og skånsomhedskravet i § 758, stk. 1, gælder også for den private anholder.

LOV

Retsplejeloven § 755, stk. 2

Retsplejeloven § 758, stk. 1

Retsplejeloven § 1018a

PRAKSIS

Rigsadvokaten · Erstatningssag vedrørende tilbageholdelse efter opgivet sigtelse for butikstyveri

20.03.2003

## Opløbs- og slagsmålsanholdelse efter § 755, stk. 3 og masseanholdelser

§ 755, stk. 3 indeholder en særlig, lempet hjemmel til kollektiv anholdelse:

*Finder opløb sted, hvorunder der øves eller trues med vold på person eller gods, eller er slagsmål, hvori flere har deltaget, resulteret i drab eller betydelig legemsbeskadigelse, og den eller de skyldige ikke med sikkerhed kan udpeges, kan politiet anholde enhver, der er til stede, og som kan mistænkes for strafbar deltagelse.*

Mistankekravet er her mærkbart lavere end i stk. 1: det er tilstrækkeligt, at den pågældende »kan mistænkes for strafbar deltagelse« – ikke at der foreligger *rimelig grund* til mistanke. Til gengæld er anvendelsesområdet snævert afgrænset af tre kumulative forudsætninger: (i) et opløb med vold eller trusler om vold mod person eller gods, alternativt et slagsmål med flere deltagere, (ii) et kvalificeret følgekrav ved slagsmål (drab eller betydelig legemsbeskadigelse), og (iii) at de skyldige ikke med sikkerhed kan udpeges.

Ved masseanholdelser – hvad enten de sker efter stk. 1 eller stk. 3 – bliver frihedsberøvelsens *varighed* det praktiske stridspunkt, fordi den logistiske afvikling nødvendigvis tager tid. Østre Landsret accepterede i [SS-1817/2008-OLR](#) en frihedsberøvelse på ca. 4 timer og 40 minutter (kl. 11.40 til kl. 16.20) af 14 personer:

*Under hensyn til de ovenfor anførte omstændigheder, hvorefter 14 personer skulle anholdes og bringes ned enkeltvis fra Tuborgbygningen af to betjente, og til, at der skulle ske fælles transport i bus til Gentofte politistation, hvor de 14 anholdte personer alle skulle registreres og afhøres, finder landsretten, at varigheden af anholdelsen ikke har været længere end nødvendigt.*

Præmissen viser, at proportionalitetsvurderingen efter § 755, stk. 4 og løsladelsespligten i § 760, stk. 1 i masseanholdelsessituationer bedømmes i lyset af det samlede praktiske forløb – men netop derfor stiller det krav til, at politiet kan redegøre for, at hvert enkelt tidsforbrug var nødvendigt.

Erstatningsspørgsmålet i sådanne sager afgøres ofte af egen skyld-reglen i § 1018 a, stk. 3. I samme sag blev kravet afvist, fordi den erstatningssøgende »selv er trængt ind i Tuborgbygningen, der var et ikke

frit tilgængeligt sted, og dermed selv har givet anledning til den skete anholdelse«. Tilsvarende blev der i [SA1-2006-521-1797](#) givet afslag på erstatning, bl.a. fordi frihedsberøvelsen var foranlediget af klientens egen adfærd, mens der i [SA1-2008-521-3226](#) blev givet delvis takstmæssig erstatning efter anholdelser i forbindelse med en politimæssig rydning af en ejendom. Erstatningsspørgsmålets nærmere afgrænsning behandles under [uberettiget-frihedsberøvelse](#).

LOV

Retsplejeloven § 755, stk. 3, 4

Retsplejeloven § 760, stk. 1

Retsplejeloven § 1018a, stk. 3

|         |                                                                                                                  |            |
|---------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| PRAKSIS | <b>Landsretten</b> · Anklagemyndigheden frifindes i sag om erstatning efter anholdelse ved ulovlig demonstration | 23.02.2009 |
|         | <b>Rigsadvokaten</b> · Afgørelse om erstatning for uberettiget frihedsberøvelse i forbindelse med rydning af hus | 10.12.2008 |
|         | <b>Rigsadvokaten</b> · Afslag på erstatning for uberettiget frihedsberøvelse efter besiddelse af hash            | 12.10.2007 |

## Proportionalitetsspærren i § 755, stk. 4 – bagatelforhold og EMRK artikel 5

§ 4

[§ 755, stk. 4](#) er en absolut spærre: »Anholdelse må ikke foretages, hvis frihedsberøvelse efter sagens art eller omstændighederne i øvrigt ville være et uforholdsmæssigt indgreb.« Bestemmelsen har selvstændig betydning, også når mistankekravet og anholdelsesformålet i stk. 1 er opfyldt, og den gælder både beslutningen om at anholde og opretholdelsen af frihedsberøvelsen.

Den mest markante afgørelse er **Vasileva mod Danmark**, hvor en 67-årig bulgarsk statsborger blev anholdt kl. 21.30 efter en billetkontrol i en bus i Aarhus, fordi hun nægtede at oplyse navn og adresse, jf. [§ 755, stk. 1](#), jf. [§ 750](#). Hun blev først løsladt kl. 11.00 den følgende dag – i alt ca. 13½ time. Byretten i Aarhus tilkendte 2.200 kr. med henvisning til proportionalitetsprincippet i § 755, stk. 4 og [§ 760, stk. 1](#), men Vestre Landsret frifandt staten. Menneskerettighedsdomstolen fandt i [52792/99](#) enstemmigt en krænkelse af EMRK artikel 5, stk. 1:

*having regard to its finding above as to the applicant and the circumstances leading to her detention, and to the fact that the applicant's failure to comply with the obligation prescribed in section 750 of the Administration of Justice Act was a minor offence, which could carry only a fine, the Court considers that her detention in any event should not have been maintained for a longer period of time. It finds that the deprivation of the applicant's liberty for thirteen and a half-hour exceeded a period proportionate to the cause of her detention.*

Domstolen lagde afgørende vægt på tre forhold: at der i perioden fra kl. 23.00 til kl. 6.30 slet ikke blev gjort forsøg på at fastslå identiteten, at politiet ikke – som lovet – havde tilkaldt en læge, som kunne have brudt det fastlåste forløb, og at det underliggende forhold kun kunne straffes med bøde. To dommere tilføjede i en concurring opinion, at frihedsberøvelsen efter deres opfattelse også var ulovlig efter dansk ret, netop fordi den stred mod proportionalitetsprincippet i § 755, stk. 4.

Læren er, at **sagens strafferamme** sætter en reel øvre grænse for frihedsberøvelsens varighed: jo mindre alvorligt forholdet er, desto kortere kan anholdelsen opretholdes, uanset at anholdelsesformålet i og for sig består. Samme tankegang genfindes i dansk praksis om kortvarige frihedsberøvelser af bagatelagtige forhold, jf. [S-3085-94](#), hvor Østre Landsret fandt, at der ikke havde været nogen nødvendighed for at udstrække frihedsberøvelsen af en 14-årig til at omfatte selve indtransporten til politistationen og den efterfølgende ventetid, efter at hun havde råbt ukvemsord efter politiet.

Proportionalitetskravet gælder også, når politiet har hjemmel til en indledende tilbageholdelse, men lader den løbe videre. I [SS-58/2023-HJR](#) fastslog Højesteret det principielle skel mellem en lovlig midlertidig tilbageholdelse med henblik på at sikre sagsbehandlingen og en efterfølgende længerevarende frihedsberøvelse, hvor proportionalitetsprincippet og adgangen til mindre indgribende foranstaltninger vejer tungt – den indledende tilbageholdelse var lovlig, den efterfølgende frihedsberøvelse uberettiget. Den selvstændige EMRK artikel 5-praksis behandles nærmere under [emrk-artikel-5-frihedsberøvelse](#).

|         |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  |                                               |                                               |                                        |
|---------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------|-----------------------------------------------|----------------------------------------|
| LOV     | <a href="#">Retsplejelovent § 750</a>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | <a href="#">Retsplejelovent § 755, stk. 4</a> | <a href="#">Retsplejelovent § 760, stk. 1</a> |                                        |
| PRAKSIS | <b>Højesteret</b> · Højesterets afgørelse om uforholdsmæssig frihedsberøvelse af iransk statsborger i transit i Københavns Lufthavn<br><b>Menneskerettighedsdomstolen</b> · Vasileva mod Danmark - Antagelighed af klage over langvarig frihedsberøvelse efter manglende identitetsoplysning<br><b>Landsretten</b> · Erstatning for uberettiget frihedsberøvelse af 14-årig efter politisigtelse |                                               |                                               | 16.01.2024<br>30.04.2002<br>06.03.1995 |

## § 5 Anholdelsens gennemførelse: skånsomhed, legemsbesigtigelse og underretning om sigtelsen (§§ 758-759)

[§ 758, stk. 1](#) opstiller fire krav til selve gennemførelsen. Anholdelsen skal foretages **så skånsomt, som omstændighederne tillader**. Politiet kan under iagttagelse af [§ 792 e](#) foretage besigtigelse og undersøgelse af den anholdtes legeme og tøj med henblik på at fratage vedkommende genstande, der kan benyttes til vold eller undvigelse, eller som i øvrigt kan medføre fare. Sådanne effekter samt penge hos den anholdte kan tages i bevaring. Endelig gælder, at »under anholdelsen er den pågældende i øvrigt ikke undergivet andre indskrænkninger i sin frihed, end anholdelsens øjemed og ordenshensyn nødvendiggør«.

Henvisningen til [§ 792 e](#) indebærer, at legemsindgreb i forbindelse med anholdelsen er underlagt en selvstændig proportionalitetsprøvelse og et selvstændigt skånsomhedskrav – herunder at et indgreb, der kan føles krænkende for blufærdigheden, så vidt muligt kun foretages af personer af samme køn som den undersøgte eller af sundhedspersonale, og at afklædning så vidt muligt kun overværes af sådanne personer.

[§ 758, stk. 2](#) fastsætter en dobbelt underretningspligt med tilhørende dokumentationskrav: politiet skal snarest muligt gøre den anholdte bekendt med **sigtelsen og tidspunktet for anholdelsen**, og det skal fremgå af rapporten, at reglen er iagttaget. Anholdelsestidspunktet er ikke blot en formalitet – det er begyndelsestidspunktet for 24-timersfristen, og det skal senere anføres i retsbogen, jf. [§ 760, stk. 2](#).

[§ 759](#) supplerer med hjemmel til ransagning af hus, andre lokaliteter eller genstande for at eftersøge en mistænkt, der skal anholdes, når der er grund til at antage, at den pågældende opholder sig der; [§ 795, stk. 1, 1. pkt.](#) og [§§ 796-800](#) finder tilsvarende anvendelse. Skader som følge af en sådan indtrængen kan ikke uden videre kræves erstattet: i [SS-2596/2017-VLR](#) blev anklagemyndigheden frifundet for et krav om erstatning for en dør, som politiet sparkede ind under en anholdelse.

Magtanvendelsen under anholdelsen giver anledning til to typer sager. Den ene angår borgerens modstand: i [99-3350/2023](#) blev en 65-årig idømt ubetinget fængsel for vold mod en tjenestegørende politiassistent ved lavhastighedskørsel mod betjenten, og i [5-4993/2021](#) blev der idømt bødestraf efter [straffelovens § 121](#) for fornærmelig tiltale fremsat under transporten til politigården og under opholdet dér. Tilsvarende i [S-632-10](#) om vold og trusler mod betjente under et husspektakel. Fælles for disse sager er, at strafansvaret forudsætter, at anholdelsen var en lovlig tjenestehandling – jf. modsætningsvis [SS-2844/2007-OLR](#).

Den anden type angår politiets egen magtanvendelse. I [98334](#) – hvor civilklædte betjente forsøgte at anholde en person i en bil, og politiet knuste en rude og skød mod dækkene – havde Den Uafhængige Politiklagemyndighed fundet, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte politiets vurdering af, at betingelserne for at afgive skud var opfyldt, jf. [politilovens § 17, stk. 2](#), og at efterforskningen mod betjentene ikke skulle fortsættes, jf. [retsplejelovens § 749, stk. 2](#).

Endelig bemærkes, at [§ 761](#) henviser til §§ 758, stk. 1, og 759 ved pågribelse med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom eller en forvandlingsstraf for bøde – skånsomhedskravet og ransagningshjemlen gælder altså også dér, mens 24-timersfristen efter sin ordlyd knytter sig til anholdelse.

|         |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            |                                                 |                                      |
|---------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------|--------------------------------------|
| LOV     | <a href="#">Politiloven § 17, stk. 2</a>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | <a href="#">Retsplejeloven § 758, stk. 1, 2</a> | <a href="#">Retsplejeloven § 759</a> |
|         | <a href="#">Retsplejeloven § 761</a>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       | <a href="#">Retsplejeloven § 792e</a>           |                                      |
| PRAKSIS | <b>Landsretten</b> · Frifindelse af anklagemyndigheden i sag om politiets indbrud i lejemål ved brug af tvang 12.12.2018<br><b>Landsretten</b> · Landsretsdom om vold mod tjenestegørende politibetjente under husspektakel 07.05.2010<br><b>Landsretten</b> · Landsretten frifinder mand for vold og fornærmelig tiltale mod politiet grundet ulovlig anholdelse 16.01.2008<br><b>Byretten</b> · Dom for vold mod polititjenestemand og hensynsløs kørsel med betjent på kølerhjelm 17.08.2023<br><b>Byretten</b> · Bødestraf for fornærmelig tiltale mod politibetjent under anholdelse og transport 16.08.2021<br><b>Ankenævnet for Forsikring</b> · Afvisning af kaskodækning: Grov uagtsomhed ved flugt fra politi under anholdelsesaktion 30.11.2022 |                                                 |                                      |

## Anholdelse af 15-17-årige og tilbageholdelse af mistænkte under 15 år

Anholdelse af 15-17-årige sker efter de almindelige regler i kapitel 69, men med et skærpet hensyn til alderen. [Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om behandlingen af sager mod unge lovovertrædere](#) formulerer det sådan:

*Anholdelse må ikke foretages, hvis frihedsberøvelse efter sagens karakter eller omstændighederne i øvrigt vil være et uforholdsmæssigt indgreb, jf. retsplejelovens § 755, stk. 4, ligesom anholdelsen skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader, jf. retsplejelovens § 758, stk. 1. Der skal ved vurderingen af, om anholdelse vil være et uforholdsmæssigt indgreb, og ved anvendelsen af eventuelle magtmidler i forbindelse med anholdelsen tages særligt hensyn til den unges alder.*

Om anbringelsen efter anholdelsen fastslår [samme meddelelse](#), at der som udgangspunkt ikke bør ske anbringelse af anholdte 15-17-årige i arresthus eller fængsel, og at anbringelse **natten over** som altovervejende hovedregel alene bør ske, hvor det vurderes, at den pågældende skal fremstilles i grundlovsforhør den følgende dag. Derudover bør det kun ske helt undtagelsesvis ved alvorlig kriminalitet, hvor afgørende efterforskningshensyn nødvendiggør det, fx fordi der er medgerningsmænd på fri fod.

**Underretningspligterne** er dobbelte. Kommunen skal underrettes efter [bekendtgørelse nr. 803 af 28. juni 2010 om underretning af kommunen om afhøringer af sigtede under 18 år](#), udstedt med hjemmel i [retsplejelovens § 752, stk. 2](#), når en sigtet under 18 år skal afhøres, og sigtelsen angår overtrædelse af straffeloven eller forhold, der kan medføre frihedsstraf. Underretning kan efter [§ 1, stk. 2](#) undlades ved afhøringer i direkte forbindelse med, at sigtede træffes under eller i umiddelbar tilknytning til et forhold, hvor der ikke bliver spørgsmål om højere straf end bøde. Underretningen sker efter [§ 2](#) til bopælskommunen, subsidiært den stedlige kommune, og skal om nødvendigt følges op skriftligt. Hertil kommer, at forældremyndighedsindehaverne skal underrettes snarest muligt ved anholdelse eller afhøring, jf. [Rigsadvokatmeddelelsen pkt. 2.2.4.1](#) – udgangspunktet er begge indehavere, og udsættelse kræver enten efterforskningsmæssige hensyn eller væsentlige hensyn til den unge, som vægter lige højt.

At underretningspligten ikke i sig selv legitimerer en forlænget frihedsberøvelse, fremgår af [S-3085-94](#). En 14-årig blev anholdt og frihedsberøvet i ca. 2 timer efter at have råbt ukvemsord efter politiet og blev afhørt på stationen i nærværelse af sin far og en repræsentant for de sociale myndigheder, jf. [§ 752, stk. 2](#). Østre Landsret fandt, at der ikke i det konkrete tilfælde var nødvendighed for medvirken fra en repræsentant for de sociale myndigheder ved selve afhøringen, som kunne legitimere den udvidede frihedsberøvelse, og at hverken indtransporten eller ventetiden havde været nødvendig. Erstatningen blev forhøjet fra 500 kr. til i alt 1.400 kr.

For mistænkte **under den kriminelle lavalder** gælder en særskilt ordning. Efter [Rigsadvokatmeddelelsens gennemgang](#) kan politiet efter [retsplejelovens § 821 a](#) tilbageholde personer under 15 år, hvis betingelserne for anholdelse efter [§ 755, stk. 1](#) er til stede, og formålet ikke kan opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, idet [§ 755, stk. 2-5](#), [§ 758, stk. 1](#), og [§ 759](#) finder tilsvarende anvendelse. Meddelelsen fremhæver, at der derfor »som udgangspunkt ikke kan ske tilbageholdelse i sager om butikstyveri eller lignende«, at håndjern som altovervejende udgangspunkt bør undgås, og at en tilbageholdelse, der fortsætter af hensyn til barnet selv – fx for at afvente afhentning – må hvile på regler uden for strafferetsplejen. Underretning af kommunen sker efter [§ 821 d](#), jf. henvisningen i [§ 752, stk. 2](#). Sidstnævnte hjemmelsgrundlag hører nærmere under [politiets-administrative-frihedsberøvelse](#).

Den aktuelt verserende sag [25/26547](#) angår netop en 17-årig og illustrerer, at spørgsmålet om anholdelsens hjemmel kan blive afgørende for skyldsspørgsmålet i den efterfølgende straffesag.

LOV

[Retsplejeloven § 752, stk. 2](#)
[Retsplejeloven § 755, stk. 4](#)
[Retsplejeloven § 758, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 821a](#)

PRAKSIS

**Landsretten** · Erstatning for uberettiget frihedsberøvelse af 14-årig efter politisigtelse

06.03.1995

**Procesbevillingsnævnet** · 3.-instansbevilling: Forudsætter straf for flugt som anholdt efter straffeloven § 124, at anholdelsen var lovlig? – 17-årig tiltalt og hjemmel efter retsplejeloven § 755

04.03.2026

## Løsladelsespligten i § 760, stk. 1 og anklagemyndighedens

### § 7 forelæggelse før grundlovsforhøret

[§ 760, stk. 1](#) indeholder en løbende pligt, ikke blot en yderfrist: »Enhver, der anholdes, skal løslades, så snart begrundelsen for anholdelse ikke længere er til stede. Tidspunktet for løsladelsen skal fremgå af rapporten.« Politiet skal altså vurdere anholdelsesgrundlaget kontinuerligt – bortfalder mistanken eller anholdelsesformålet, skal løsladelse ske straks, uanset at der endnu er tid tilbage af 24-timersfristen.

Det praktiske forløb frem mod grundlovsforhøret er beskrevet i [Rigsadvokatmeddelelsen om grundlovsforhør og varetægtsfængsling, pkt. 2](#). Politiet forelægger efter anholdelsen sagen for anklagemyndigheden, og

*Dette skal ske hurtigst muligt, så den anholdte kan stilles for en dommer inden 24 timer efter anholdelsen.*

Før forelæggelsen skal politiet tilvejebringe de nødvendige oplysninger om sigtelsen og om, hvorfor varetægtsfængsling er nødvendig – og hvis fængslingen skal ske af hensyn til efterforskningen, redegøre for, hvilke konkrete efterforskningsskridt der skal foretages. Politiet skal endvidere afklare, om sigtede ønsker en bestemt forsvarer beskikket, jf. [§ 731, stk. 1, litra a](#) og [§ 764, stk. 3](#), og om der er behov for tolk, jf. [§ 149, stk. 1](#).

Anklagemyndigheden træffer herefter beslutningen om fremstilling. Meddelelsen er udtrykkelig om, at en negativ vurdering fører til løsladelse, og at anklageren i så fald så vidt muligt forinden skal drøfte spørgsmålet med efterforskningslederen for at sikre, at der ikke er oplysninger af betydning, anklageren ikke er opmærksom på, jf. [pkt. 3.1.1](#). Vurderes der derimod at være grundlag for fremstilling, udfærdiges en fremstillingsbegæring efter [§ 747, stk. 1](#), og anklageren skal sikre, at begæringen fremsættes så tidligt, at retten **har praktisk mulighed** for at påbegynde retsmødet inden for 24 timer efter anholdelsestidspunktet.

At forsømmelse af pligten til rettidig indbringelse kan udløse selvstændigt erstatningsansvar, viser [RA-2017-3100206](#), hvor Rigsadvokaten behandlede et krav efter anholdelse og bortvisning fra bopælen med udgangspunkt i både frihedsberøvelsen og politiets forsinkede indbringelse af bortvisningssagen for retten.

Registreringspligterne – anholdelsestidspunktet i rapporten efter [§ 758, stk. 2](#), løsladelsestidspunktet efter [§ 760, stk. 1](#) og både anholdelses- og fremstillingstidspunkt i retsbogen efter [§ 760, stk. 2](#) – er ikke ordensforskrifter uden virkning. De udgør det bevismæssige grundlag for den efterfølgende fristprøvelse, og det er netop minuttallene i disse registreringer, der afgør sagerne i næste afsnit.

LOV

[Retsplejelovent § 731, stk. 1](#)[Retsplejelovent § 758, stk. 2](#)[Retsplejelovent § 760, stk. 1, 2](#)[Retsplejelovent § 764, stk. 3](#)

PRAKSIS **Rigsadvokaten** · Erstatning for uberettiget frihedsberøvelse og forsinket indbringelse af bortvisningssag

29.11.2017

## § 8 24-timersfristen: grundlovens § 71, stk. 3, og retsplejelovens § 760, stk. 2

Fremstillingsfristen har forfatningsrang. [Grundlovens § 71, stk. 3](#) bestemmer, at »enhver, der anholdes, skal inden 24 timer stilles for en dommer«, og at dommeren – hvis den anholdte ikke straks kan sættes på fri fod – ved en af grunde ledsaget kendelse, der afsiges snarest muligt og senest inden tre dage, skal afgøre, om han skal fængsles. Kendelsen kan efter [§ 71, stk. 4](#) straks særskilt indbringes for højere ret.

Grundlovsbestemmelsen er gennemført i [retsplejelovens § 760, stk. 2](#): »Inden 24 timer efter anholdelsen skal den anholdte, der ikke forinden er løsladt, fremstilles for en dommer. Tidspunktet for anholdelsen og for fremstillingen i retten anføres i retsbogen.« Fristen løber altså fra **anholdelsen**, ikke fra sigtelsen eller fra politiets forelæggelse for anklagemyndigheden, og den er overholdt, når retsmødet er **påbegyndt** inden fristens udløb – ikke først når kendelsen afsiges.

[Rigsadvokatmeddelelsen pkt. 4.1.1](#) fastlægger anklagerens handlepligt ved overskridelse:

*Hvis 24-timers fristen helt undtagelsesvis overskrides, skal anklageren gøre retten opmærksom på dette samt redegøre for baggrunden herfor. Overskridelse af 24-timers fristen medfører ikke nødvendigvis, at frihedsberøvelsen ophæves, men retten vil i medfør af retsplejelovens § 746, stk. 3, skulle tage stilling til, hvilken betydning fristoverskridelsen skal have.*

Meddelelsen anviser samtidig en praktisk løsning i sager med flere anholdte, hvor det kan være nødvendigt at fremstille dem enkeltvis, så de ikke kan overvære hinandens forklaringer: hvor parallelle grundlovsforhør i forskellige retsafdelinger ikke er mulige, kan de anholdte undtagelsesvis fremstilles inden fristens udløb, hvor de gøres bekendt med sigtelsen, hvorefter dommeren efter § 760, stk. 4 kan beslutte at opretholde anholdelsen med henblik på at fortsætte grundlovsforhøret senere.

Selve grundlovsforhørets forløb er beskrevet i [meddelelsens pkt. 3.1.2](#): retten sikrer sig sigtedes identitet og påser, at sigtede fremstilles i en sådan tilstand, at retsmødet kan gennemføres; anklageren oplyser **tidspunktet for anholdelsen** og oplæser sigtelsen; herefter behandles eventuelle begæringer om dørlukning, referat- og navneforbud, og sigtede afhøres, hvis han ønsker at udtale sig. En kendelse om løsladelse kan ikke kæres med opsættende virkning, jf. § 969, stk. 2 – den sigtede skal derfor løslades, selv om anklagemyndigheden kærer.

LOV

Grundloven § 71, stk. 3, 4

Retsplejeloven § 746, stk. 3

Retsplejeloven § 760, stk. 2, 4

## § 9 Retsvirkningen af fristoverskridelse – den konkrete helhedsvurdering efter § 746, stk. 3

Overskridelse af 24-timersfristen medfører ikke automatisk løsladelse. Hjemlen til at reagere findes i § 746, stk. 3: bliver dommeren bekendt med, at en foranstaltning, der kræver rettens godkendelse, ikke er forelagt inden fristens udløb, bestemmer han – **efter at have afkrævet politiet en redegørelse** – om foranstaltningen skal opretholdes eller ophæves. Vurderingen er konkret, og praksis lægger navnlig vægt på tre parametre: overskridelsens **længde**, dens **årsag** og **sigtelsens indhold**.

Mønstret fremgår tydeligst af de to instanser i 13-minutters-sagen. To sigtede for tyveri, jf. [straffelovens § 276](#), jf. § 285, stk. 1, blev anholdt den 8. oktober 2010 kl. 10.20 og fremstillet den 9. oktober kl. 10.33. Retten i Kolding ophævede anholdelsen i [SS-4146/2010-KOL](#):

*Uanset at fristoverskridelsen kun har været på 13 minutter, finder retten, at denne ikke er ganske bagatelagtigt.*

Afgørende for byretten var, at forsinkelsen udelukkende skyldtes myndighedernes egen manglende planlægning – transporten fra arresten i Assens var iværksat for sent, og hverken de anholdtes forhold eller uforudsete hændelser undervejs havde medvirket. Vestre Landsret ophævede kendelsen og hjemviste sagen i [SS-2272/2010-VLR](#):

*Under hensyn til sigtelsens indhold, omstændighederne i forbindelse med anholdelsen og den meget kortvarige overskridelse af 24 timers fristen burde byretten ikke have ophævet anholdelsen uden at tage stilling til anklagemyndighedens begæring om fængsling.*

Landsrettens præmis fastlægger den metodiske rækkefølge: retten må ikke afgøre sagen på den formelle fristoverskridelse alene, men skal foretage en samlet vurdering, hvori også fængslingsbehovet indgår.

Hvor overskridelsen skyldes en **objektiv, udefrakommende årsag**, vejer den tilsvarende lettere. I [SS-3330/2012-OLR](#) var en sigtet for dokumentfalsk, jf. [straffelovens § 171](#), anholdt lørdag den 27. oktober 2012 kl. 09.35-09.40 og fremstillet søndag den 28. oktober kl. 09.25 – reelt 24 timer og 50 minutter efter anholdelsen som følge af skiftet fra sommertid til normaltid. Østre Landsret udtalte:

*Når imidlertid henses til fristoverskridelsens længde og årsag, der må antages at være skiftet fra sommertid, tiltrædes det, at fristoverskridelsen ikke i sig selv kan medføre løsladelse.*

Selv en **betydelig** overskridelse kan efter omstændighederne undlades tillagt løsladelsesvirkning, når der forud er sket judiciel kontrol. I [SS-104/2018-OLR](#) var en tiltalt anholdt den 9. februar 2018 kl. 11.39, men politiet orienterede først landsretten den 14. februar, så retsmødet kunne afholdes den 15. februar – en overskridelse på ca. fem døgn. Landsretten udtalte, at »denne fristoverskridelse på ca. 5 dage giver anledning til alvorlig kritik«, og kvalificerede den som »en væsentlig tilsidesættelse af en fundamental retsgaranti«. Alligevel førte den ikke til løsladelse, fordi landsretten flere gange – senest dagen før anholdelsen – havde truffet afgørelse om fortsat varetægtsfængsling i surrogat, således at hensynet til domstolskontrol med frihedsberøvelsen var varetaget.

[Rigsadvokatmeddelelsen pkt. 4.1.1](#) sammenfatter den trykte praksis på området i tre eksempler: **U 2008.1296Ø** (18 minutters overskridelse ved sigtelse efter [straffelovens § 181, stk. 1](#) – alvorlig kritik af anklagemyndigheden, men ingen løsladelse henset til overskridelsens korte varighed og forbrydelsens betydelige grovhed), **U 2011.897V** (13 minutter – byretten ophævede, landsretten hjemviste under henvisning til den korte varighed og sigtelsens indhold) og **U 2013.357Ø** (24 timer og 50 minutter som følge af tidsomstillingen – ingen løsladelse).

| Sag                                                                 | Overskridelse | Årsag                                     | Udfald                                                          |
|---------------------------------------------------------------------|---------------|-------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------|
| <b>U 2008.1296Ø</b> (jf. RM pkt. 4.1.1)                             | 18 min.       | Anklagemyndighedens forhold               | Alvorlig kritik, ikke løsladelse                                |
| <a href="#">SS-4146/2010-KOL</a> → <a href="#">SS-2272/2010-VLR</a> | 13 min.       | For sent iværksat transport               | Byret: ophævelse – landsret: ophævet og hjemvist                |
| <a href="#">SS-3330/2012-OLR</a>                                    | 50 min.       | Skift fra sommertid til normaltid         | Ikke løsladelse                                                 |
| <a href="#">SS-104/2018-OLR</a>                                     | Ca. 5 døgn    | Politiets manglende orientering af retten | Alvorlig kritik, ikke løsladelse (forudgående judiciel kontrol) |

At fristoverskridelsen ikke fører til løsladelse, betyder ikke, at den er uden konsekvenser. I [Rigsadvokatens afgørelse om 17 minutters fristoverskridelse](#) var en person anholdt den 11. marts 2013 kl. 11.48 og først fremstillet den 12. marts kl. 12.05. Statsadvokaten havde afvist erstatning under henvisning til **U.1997.1498H** om, at ulovlighed ikke i sig selv begrunder forhøjelse ud over standardtaksten, og til, at klienten efterfølgende blev idømt 1 år og 6 måneders fængsel. Rigsadvokaten ændrede afgørelsen:

*Jeg har lagt vægt på, at Deres klient ved en beklagelig fejl ikke blev fremstillet for en dommer indenfor den grundlovssikrede frist på 24 timer efter anholdelsen. Jeg har endvidere lagt vægt på, at der alene var tale om en fristoverskridelse på 17 minutter.*

Der blev tilkendt en skønsmæssig erstatning på 1.000 kr. efter [§ 1018 h](#). Afgørelsen viser, at overskridelsen af den grundlovssikrede frist er erstatningsbegrundende i sig selv – også når den anholdte senere dømmes for det forhold, anholdelsen angik.

Endelig bekræfter Højesteret i [Sag 76/2011](#), at samme grundtanke – at en fristoverskridelse ikke automatisk giver krav på løsladelse – gælder ved den parallelle fremstillingsfrist for administrativ frihedsberøvelse; afgørelsen blev truffet med dissens. Om kæreadgangen mod grundlovsforhørets afgørelser, se [kæreadgang](#).

|         |                                                                                                                                   |                                              |                                              |
|---------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------|----------------------------------------------|
| LOV     | <a href="#">Grundloven § 71, stk. 3</a>                                                                                           | <a href="#">Retsplejeloven § 746, stk. 3</a> | <a href="#">Retsplejeloven § 760, stk. 2</a> |
|         | <a href="#">Retsplejeloven § 1018h</a>                                                                                            |                                              |                                              |
| PRAKSIS | <b>Højesteret</b> · Betydningen af fristoverskridelse ved administrativ frihedsberøvelse efter udlændingeloven                    |                                              | 02.12.2011                                   |
|         | <b>Landsretten</b> · Varetægtsfængsling i surrogat trods administrativ fejltagelse og overskridelse af 24-timers fristen          |                                              | 15.02.2018                                   |
|         | <b>Landsretten</b> · Overskridelse af fremstillingsfrist ved grundlovsforhør - Tidsomstilling accepteret                          |                                              | 29.10.2012                                   |
|         | <b>Landsretten</b> · Landsrettens kendelse om hjemvisning af sag vedrørende varetægtsfængsling efter ophævelse af anholdelse      |                                              | 22.12.2010                                   |
|         | <b>Byretten</b> · Anholdelse ophævet grundet overskridelse af 24-timers fristen                                                   |                                              | 09.10.2010                                   |
|         | <b>Rigsadvokaten</b> · Erstatning for 17 minutters overskridelse af den grundlovssikrede frist for fremstilling i grundlovsforhør |                                              | 12.03.2014                                   |

## Fri fod, opretholdt anholdelse i 3 x 24 timer og surrogat (§ 760, stk. 3-5)

Grundlovsforhøret kan munde ud i tre forskellige resultater ud over varetægtsfængsling.

**Obligatorisk løsladelse.** Efter [§ 760, stk. 3](#) skal den anholdte sættes på fri fod **inden retsmødets afslutning**, hvis anholdelsen er sket for et strafbart forhold, for hvilket varetægtsfængsling er udelukket. Bestemmelsen er en absolut regel og hænger sammen med [grundlovens § 71, stk. 5](#), hvorefter ingen kan underkastes varetægtsfængsel for en forseelse, der kun kan medføre bøde eller hæfte.

**Opretholdt anholdelse.** Er varetægtsfængsling ikke udelukket – eller er anholdelsen sket efter [§ 756](#) – og kan den anholdte ikke løslades straks, kan retten efter [§ 760, stk. 4](#) beslutte, at han foreløbig skal forblive under anholdelse, når retten »på grund af de foreliggende oplysningers utilstrækkelighed eller af anden grund ikke finder straks at kunne tage stilling til spørgsmålet om varetægtsfængsling«. De omstændigheder, der begrundet opretholdelsen, skal anføres i beslutningen, [§ 765](#) finder tilsvarende anvendelse, og sigtede skal have lejlighed til at angive eventuelle oplysninger, han ønsker tilvejebragt. Efter [§ 760, stk. 5](#) skal den pågældende – hvis han ikke forinden er løsladt – på ny fremstilles for en dommer, der **inden 3 x 24 timer efter afslutningen af det første retsmøde** træffer bestemmelse om løsladelse, varetægtsfængsling eller foranstaltninger efter [§ 765](#).

[Rigsadvokatmeddelelsen pkt. 4.2](#) beskriver den praktiske anvendelse:

*I praksis er det typisk retten, der af egen drift træffer beslutning om opretholdelse af anholdelsen med henblik på, at der tilvejebringes yderligere oplysninger til brug for vurderingen af, om betingelserne for varetægtsfængsling er opfyldte. Det kan f.eks. være, når der ikke er tilstrækkelig sikkerhed for mistankens styrke, eller om en eller flere fængslingsgrunde foreligger. Bestemmelsen anvendes dog også, når flere sigtede skal fremstilles i grundlovsforhør, og det ikke er muligt at tage stilling til varetægtsfængsling for alle anholdte inden 24 timer.*

Meddelelsen præciserer, at opretholdelse som udgangspunkt sker ved **beslutning** og ikke ved kendelse, men at intet er til hinder for, at retten i en kendelse indledningsvis konstaterer, at der ikke på det foreliggende grundlag kan træffes afgørelse om varetægtsfængsling, og derefter beslutter at opretholde anholdelsen.

**Surrogat.** Henvisningen i § 760, stk. 4 til § 765 betyder, at retten allerede under den opretholdte anholdelse kan anvende mindre indgribende foranstaltninger – tilsyn, opholds- og kontaktbestemmelser, ophold i egnet hjem eller institution, behandling, meldepligt, deponering af pas eller økonomisk sikkerhedsstillelse – når sigtede samtykker heri. Ved sigtelse for grov personfarlig kriminalitet skal retten efter § 765, stk. 3 bestemme, at sigtede ikke må opholde sig i eget hjem.

**Kommende ændring.** Ved lov nr. 263 af 11. februar 2026 er der vedtaget tre endnu ikke konsoliderede ændringer af § 765 med ikrafttræden **1. januar 2027**: der indsættes hjemmel til, at retten kan bestemme varetægtsurrogat i eget hjem under intensiv overvågning med henblik på at fremme brugen af fodlænke, samt en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte regler om kontrol og overvågning ved en sådan foranstaltning. Da § 765 finder tilsvarende anvendelse under opretholdt anholdelse efter § 760, stk. 4, vil ændringen også få betydning i denne fase.

Surrogatanbringelse under en opretholdt frihedsberøvelse var netop det, der var på spil i [SS-104/2018-OLR](#). De materielle betingelser for surrogatfængsling behandles nærmere under [varetaegtsfængsling](#).

LOV

[Grundloven § 71, stk. 5](#)[Retsplejeloven § 760, stk. 3-5](#)[Retsplejeloven § 765, stk. 1-3](#)

PRAKSIS

**Landsretten** · Varetægtsfængsling i surrogat trods administrativ fejltagelse og overskridelse af 24-timers fristen

15.02.2018

## § 11 Forsvarerbeskikkelse ved fremstillingen

Beskikkelse af forsvarer er **obligatorisk** ved fremstillingen. Efter § 731, stk. 1, litra a skal offentlig forsvarer beskikkes, »når sigtede fremstilles for retten med henblik på varetægtsfængsling eller opretholdelse af anholdelsen« – altså både i den situation, der ender med varetægtsfængsling, og i den, hvor anholdelsen blot opretholdes efter § 760, stk. 4. Hertil kommer § 764, stk. 3, hvorefter sigtede i det retsmøde, der afholdes til afgørelse af fængslingsspørgsmålet, skal have adgang til bistand af en forsvarer, og – hvis han er til stede – lejlighed til en samtale med forsvareren inden afhøringen.

[Rigsadvokatmeddelelsen pkt. 4.1.2](#) fremhæver, at forsvarerbeskikkelse skal ske,

*uanset om den sigtede er til stede under grundlovsforhøret eller ej, jf. § 764, stk. 3.*

Sigtede kan som udgangspunkt selv vælge sin forsvarer, jf. § 730, stk. 1 og EMRK artikel 6, stk. 3; kan den valgte forsvarer ikke deltage i grundlovsforhøret, beskikker retten i praksis en anden til at varetage sigtedes interesser under retsmødet. Adgangen til en bestemt advokat er begrænset af § 735, stk. 3.

Er der **flere sigtede**, kan forsvaret kun udføres af samme person, når de sigtedes interesser ikke er modstridende, jf. § 734, stk. 2. Meddelelsen henviser her til **U 2011.2267H**, hvor Højesteret udtalte, at det havde været rigtigst, om to sigtede, hvis forklaringer om den enes deltagelse i brandstiftelse var modstridende, havde fået beskikket hver deres forsvarer under fremstillingen i grundlovsforhør, samt til **U 2014.905H**, **U 2014.903H**, **U 2014.1343H** og **U 2015.2525H** om betydningen af, at advokaterne kommer fra samme kontor eller kontorfællesskab. Anklageren skal om nødvendigt gøre retten opmærksom på modstridende interesser, jf. [pkt. 3.1.1](#).

Forsvareren har adgang til at gøre sig bekendt med det materiale, politiet har tilvejebragt, jf. § 729 a, stk. 3, men materialet må ikke uden politiets samtykke overleveres til sigtede, og politiet kan i visse tilfælde give pålæg efter § 729 a, stk. 4. Beskikkelsesspørgsmål behandles i øvrigt under [beskikkelse-af-forsvarer](#).

LOV

[Retsplejeloven § 729a, stk. 3, 4](#)[Retsplejeloven § 731, stk. 1](#)[Retsplejeloven § 734, stk. 2](#)[Retsplejeloven § 764, stk. 3](#)

## § 12 Prøvelse af anholdelsens lovlighed og erstatningssporet

Det er en tilbagevendende misforståelse, at anholdelsens lovlighed kan prøves som et efterforskningsskridt. Det blev afvist i [SS-13335/2011-KBH](#), hvor en sigtet under en sag om godkendelse af ransagning og beslaglæggelse tillige begærede prøvelse af anholdelsens lovlighed. Københavns Byret udtalte:

*Anholdelsen af Sigtede er ikke et efterforskningsskridt i forbindelse med efterforskningen af et strafbart forhold, jf. retsplejelovens § 746, stk. 1, jf. § 743, og prøvelsen af anholdelsens lovlighed kan derfor ikke – uden for den i retsplejelovens kapitel 93 a omhandlende fremgangsmåde – ske i strafferetsplejens former under en sag om prøvelse af politiets efterforskningsskridt vedrørende en foretaget ransaging eller beslaglæggelse.*

Påstanden blev afvist. Sagens øvrige forløb fremgår af retsmødet den 7. januar 2013, jf. [SS-13335/2011-KBH](#). Prøvelsen af anholdelsen sker derfor ad tre andre veje: (i) i grundlovsforhøret selv, hvor retten efter [§ 746, stk. 3](#) tager stilling til en fristoverskridelse, (ii) i den efterfølgende straffesag, hvor anholdelsens lovlighed er en betingelse for strafansvar efter [straffelovens § 119](#) og [§ 121](#), jf. [SS-2844/2007-OLR](#), og (iii) i erstatningssagens former efter retsplejelovens kapitel 93 a.

I øvrigt er samme sag et eksempel på, at rettens reaktion på en fristoverskridelse afhænger af den samlede kontekst. Om politiets femdages-overskridelse af fristen for at indbringe en ransagning efter tilbagekaldt samtykke udtalte retten:

*Retten finder anledning til at påpege, at politiet efter det tilbagekaldte samtykke efter omstændighederne burde have indbragt sagen for retten inden for 24 timer efter anmodningen herom. [...] finder retten, at dette forhold ikke kan begrunde, at ransagningen eller beslaglæggelsen findes ulovlig.*

Erstatningssporet efter [§ 1018 a](#) og [§ 1018 h](#) er i praksis det sted, hvor de fleste anholdelser bedømmes efterfølgende. Sagerne falder i grupper:

- **Identitetsfejl:** I [SA2-2010-521-0545](#) anholdt politiet ved en fejl en anden person end den, retten i Glostrup havde besluttet skulle anholdes. Frihedsberøvelsen varede fra kl. 21.36 til kl. 23.42, og der blev efter [§ 1018 h](#) tilkendt 2.300 kr. efter de takster, der var fastsat i Rigsadvokatens meddelelse.
- **Opretholdt privat anholdelse:** [RA-2003-521-0164](#), jf. ovenfor.
- **Fristoverskridelse:** [Rigsadvokatens afgørelse om 17 minutters fristoverskridelse](#).
- **Egen skyld:** [SS-1817/2008-OLR](#) og [SA1-2006-521-1797](#), hvor kravene blev afvist efter [§ 1018 a, stk. 3](#).
- **Efterfølgende påtaleopgivelse:** [SA6-2009-521-0330](#) og [RA-2005-521-1001](#), hvor erstatning for frihedsberøvelsen blev opgjort efter påtaleopgivelse.

Erstatningsudmålingen og egen skyld-reglen behandles udførligt under [uberettiget-frihedsberøvelse](#).

LOV [Retsplejeloven § 743](#) [Retsplejeloven § 746, stk. 1, 3](#) [Retsplejeloven § 1018a, stk. 1, 3](#)  
[Retsplejeloven § 1018h](#)

|         |                                                                                                                                   |            |
|---------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| PRAKSIS | <b>Landsretten</b> · Erstatning for uberettiget frihedsberøvelse ved fejlagtig anholdelse                                         | 18.03.2010 |
|         | <b>Landsretten</b> · Afgørelse om erstatning efter anholdelse og efterforskningsskridt i røverisag                                | 16.03.2010 |
|         | <b>Landsretten</b> · Anklagemyndigheden frifindes i sag om erstatning efter anholdelse ved ulovlig demonstration                  | 23.02.2009 |
|         | <b>Landsretten</b> · Landsretten frifinder mand for vold og fornærmelig tiltale mod politiet grundet ulovlig anholdelse           | 16.01.2008 |
|         | <b>Byretten</b> · Godkendelse af ransagning og beslaglæggelse samt prøvelse af anholdelses lovlighed                              | 14.01.2013 |
|         | <b>Byretten</b> · Sag om godkendelse af ransagning og beslaglæggelse samt prøvelse af anholdelses lovlighed                       | 07.01.2013 |
|         | <b>Rigsadvokaten</b> · Erstatning for 17 minutters overskridelse af den grundlovssikrede frist for fremstilling i grundlovsforhør | 12.03.2014 |
|         | <b>Rigsadvokaten</b> · Afslag på erstatning for uberettiget frihedsberøvelse efter besiddelse af hash                             | 12.10.2007 |
|         | <b>Rigsadvokaten</b> · Erstatningskrav efter uretmæssig frihedsberøvelse og påtalesopgivelse                                      | 04.03.2005 |
|         | <b>Rigsadvokaten</b> · Erstatningssag vedrørende tilbageholdelse efter opgivet sigtelse for butikstyveri                          | 20.03.2003 |

## § 13 Beslægtet hjemmel: tilbageholdelse i bortvisningssager

Kapitel 69's regler anvendes også uden for den egentlige strafforfølgning. Efter [§ 9, stk. 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning](#) kan politiet i forbindelse med behandlingen af en sag om bortvisning tilbageholde »en person, der med rimelig grund antages at have optrådt på en måde, der indebærer en trussel om vold mod et medlem af personens husstand«.

Henvisningsteknikken i [§ 9, stk. 2](#) er præcis og bør bemærkes:

*For tilbageholdelsen gælder i øvrigt reglerne om anholdelse i retsplejelovens §§ 755-759 og § 760, stk. 1. Tilbageholdelsen kan ikke udstrækkes ud over 24 timer.*

Der henvises altså til [§§ 755-759](#) og til [§ 760, stk. 1](#) – men **ikke** til [§ 760, stk. 2-5](#). Konsekvensen er, at proportionalitetsspærren, skånsomhedskravet, underretningspligten om grundlaget og den løbende løsladelsespligt gælder fuldt ud, mens der ikke er tale om en fremstilling for en dommer inden 24 timer. I stedet er 24 timer den absolutte **yderfrist for selve tilbageholdelsen**, hvorefter den pågældende skal løslades.

At politiets håndtering af bortvisningssagen kan udløse selvstændigt ansvar, viser [RA-2017-3100206](#), hvor Rigsadvokaten behandlede et krav fra en person, der var anholdt og bortvist fra sin bopæl, og hvor spørgsmålet både angik erstatningsansvaret for frihedsberøvelsen og politiets forsinkede indbringelse af bortvisningssagen for retten.

LOV [Lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 9, stk. 1, 2](#) [Retsplejeloven § 760, stk. 1](#)

|         |                                                                                                                 |            |
|---------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|
| PRAKSIS | <b>Rigsadvokaten</b> · Erstatning for uberettiget frihedsberøvelse og forsinket indbringelse af bortvisningssag | 29.11.2017 |
|---------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|

## § 14 Historisk baggrund og sammenfatning

Reglerne om anholdelse går tilbage til [Forslag til Lov om Rettens Pleje](#), fremsat den 1. december 1915 med ikrafttræden 1. januar 1916 – både [§ 755](#) og [§ 760](#) har deres oprindelse i denne oprindelige retsplejelov.

Kapitlets nugældende udformning bygger på Strafferetsplejeudvalgets arbejde, og **betænkning nr. 728/1974 om anholdelse og varetægt** anvendes fortsat som fortolkningsbidrag; Rigsadvokatmeddelelsen henviser til betænkningens afsnit II, s. 41, og afsnit IV, s. 74, ved fortolkningen af, hvornår fremstilling af sigtede undtagelsesvis kan undlades som »nytteløs eller skadelig«, jf. [§ 764, stk. 2](#).

Sammenfattende kan praksis på området beskrives i seks punkter:

- Dobbeltbetingelsen i § 755, stk. 1 tages alvorligt.** Domstolene prøver både mistankekravet og anholdelsesformålet, og en anholdelse, der ikke opfylder begge, er ikke en lovlig tjenestehandling – med den konsekvens, at modstand mod den ikke kan straffes efter straffelovens §§ 119 og 121.
- Fejl i det bagvedliggende grundlag smitter af.** En mangelfuld forkyndelse, der fører til en anholdelsesbeslutning, gør anholdelsen ulovlig, selv om politiet handler i god tro på rettens beslutning – men kan til gengæld indgå som formildende omstændighed ved strafudmålingen for den vold, der udøves i ophidselse.
- Proportionalitet er en selvstændig gyldighedsbetingelse.** Ved bagatelforhold sætter forholdets strafferamme en reel grænse for frihedsberøvelsens varighed, og både dansk praksis og Menneskerettighedsdomstolen kræver, at politiet aktivt arbejder på at bringe frihedsberøvelsen til ophør.
- Alderen skærper vurderingen.** Ved 15-17-årige indgår alderen særskilt i proportionalitetsvurderingen og i valget af magtmidler, og anbringelse natten over i arresthus forudsætter reelt en forventet fremstilling i grundlovsforhør dagen efter.
- 24-timersfristen er grundlovssikret, men ikke sanktioneret med automatisk løsladelse.** Retten skal efter § 746, stk. 3 afkræve politiet en redegørelse og derefter foretage en helhedsvurdering, hvor overskridelsens længde og årsag afvejes mod sigtelsens indhold og fængslingsbehovet. En byret kan ikke nøjes med at konstatere overskridelsen.
- Konsekvensen af en fristoverskridelse ligger typisk i kritik og erstatning.** Selv en overskridelse på under 20 minutter kan udløse alvorlig kritik af anklagemyndigheden og en skønsmæssig godtgørelse efter § 1018 h – også når den anholdte efterfølgende dømmes.

For den praktiske håndtering er den centrale administrative retskilde [Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Grundlovsforhør og varetægtsfængsling](#), suppleret af [Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Behandlingen af sager mod unge lovovertrædere](#) i sager mod personer under 18 år.

|         |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     |                                              |                                              |
|---------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------|----------------------------------------------|
| LOV     | <a href="#">Grundloven § 71, stk. 3</a>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | <a href="#">Retsplejeloven § 746, stk. 3</a> | <a href="#">Retsplejeloven § 755, stk. 1</a> |
|         | <a href="#">Retsplejeloven § 760, stk. 2</a>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | <a href="#">Retsplejeloven § 764, stk. 2</a> |                                              |
| PRAKSIS | <b>Højesteret</b> · Vestre Landsrets dom i ankesag om vold mod polititjenestemand og ulovlig anholdelse 20.12.2010<br><b>Menneskerettighedsdomstolen</b> · Vasileva mod Danmark - Antagelighed af klage over langvarig frihedsberøvelse efter manglende identitetsoplysning 30.04.2002<br><b>Landsretten</b> · Varetægtsfængsling i surrogat trods administrativ fejltagelse og overskridelse af 24-timers fristen 15.02.2018<br><b>Landsretten</b> · Overskridelse af fremstillingsfrist ved grundlovsforhør - Tidsomstilling accepteret 29.10.2012<br><b>Landsretten</b> · Landsrettens kendelse om hjemvisning af sag vedrørende varetægtsfængsling efter ophævelse af anholdelse 22.12.2010<br><b>Landsretten</b> · Landsretten frifinder mand for vold og fornærmelig tiltale mod politiet grundet ulovlig anholdelse 16.01.2008<br><b>Byretten</b> · Anholdelse ophævet grundet overskridelse af 24-timers fristen 09.10.2010 |                                              |                                              |

**Rigsadvokaten** · Erstatning for 17 minutters overskridelse af den grundlovssikrede frist for fremstilling i grundlovsforhør

12.03.2014

## REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

|                                       |           |                                       |          |
|---------------------------------------|-----------|---------------------------------------|----------|
| <a href="#">Grundloven § 71</a>       | stk. 3    | <a href="#">Retsplejelovent § 731</a> | stk. 1   |
| <a href="#">Retsplejelovent § 746</a> | stk. 3    | <a href="#">Retsplejelovent § 755</a> | stk. 1-5 |
| <a href="#">Retsplejelovent § 758</a> | stk. 1, 2 | <a href="#">Retsplejelovent § 760</a> | stk. 1-5 |

## MATERIALE Citerede afgørelser

28 afgørelser

### HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

3

|            |                                                                                                                 |                |
|------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------|
| 16.01.2024 | Højesterets afgørelse om uforholdsmæssig frihedsberøvelse af iransk statsborger i transit i Københavns Lufthavn | 4583-5503      |
| 02.12.2011 | Betydningen af fristoverskridelse ved administrativ frihedsberøvelse efter udlændingeloven                      | 76-2011        |
| 20.12.2010 | Vestre Landsrets dom i ankesag om vold mod polititjenestemand og ulovlig anholdelse                             | V.L. S-1206-10 |

### MENNESKERETTIGHEDSDOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL

1

|            |                                                                                                                  |          |
|------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------|
| 30.04.2002 | Vasileva mod Danmark - Antagelighed af klage over langvarig frihedsberøvelse efter manglende identitetsoplysning | 52792/99 |
|------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------|

### LANDSRETTE · ANKEINSTANS

10

|            |                                                                                                         |                   |
|------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------|
| 12.12.2018 | Frifindelse af anklagemyndigheden i sag om politiets indbrud i lejemål ved brug af tvang                | 710-805           |
| 15.02.2018 | Varetægtsfængsling i surrogat trods administrativ fejltagelse og overskridelse af 24-timers fristen     | 807-910           |
| 29.10.2012 | Overskridelse af fremstillingsfrist ved grundlovsforhør - Tidsomstilling accepteret                     | 438-511           |
| 22.12.2010 | Landsrettens kendelse om hjemvisning af sag vedrørende varetægtsfængsling efter ophævelse af anholdelse | 3390-4032         |
| 07.05.2010 | Landsretsdom om vold mod tjenestegørende politibetjente under husspektakel                              | S-632-10          |
| 18.03.2010 | Erstatning for uberettiget frihedsberøvelse ved fejlagtig anholdelse                                    | SA2-2010-521-0545 |
| 16.03.2010 | Afgørelse om erstatning efter anholdelse og efterforskningsskridt i røverisag                           | SA6-2009-521-0330 |
| 23.02.2009 | Anklagemyndigheden frifindes i sag om erstatning efter anholdelse ved ulovlig demonstration             | 5729-6842         |
| 16.01.2008 | Landsretten frifinder mand for vold og fornærmelig tiltale mod politiet grundet ulovlig anholdelse      | 6229-7465         |

06.03.1995 Erstatning for uberettiget frihedsberøvelse af 14-årig efter politisigtelse S-3085-94

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS 5

17.08.2023 Dom for vold mod polititjenestemand og hensynsløs kørsel med betjent på kølerhjælmen 99-3350/2023

16.08.2021 Bødestraf for fornærmelig tiltale mod politibetjent under anholdelse og transport 5-4993/2021

14.01.2013 Godkendelse af ransagning og beslaglæggelse samt prøvelse af anholdelses lovlighed 5555-6650

07.01.2013 Sag om godkendelse af ransagning og beslaglæggelse samt prøvelse af anholdelses lovlighed 5555-6651

09.10.2010 Anholdelse ophævet grundet overskridelse af 24-timers fristen 3378-4020

RIGSADVOKATEN · NÆVN / KLAGEINSTANS 6

29.11.2017 Erstatning for uberettiget frihedsberøvelse og forsinket indbringelse af bortvisningssag RA-2017-3100206

12.03.2014 Erstatning for 17 minutters overskridelse af den grundlovssikrede frist for fremstilling i grundlovsforhør

10.12.2008 Afgørelse om erstatning for uberettiget frihedsberøvelse i forbindelse med rydning af hus SA1-2008-521-3226

12.10.2007 Afslag på erstatning for uberettiget frihedsberøvelse efter besiddelse af hash SA1-2006-521-1797

04.03.2005 Erstatningskrav efter uretmæssig frihedsberøvelse og påtalesopgivelse RA-2005-521-1001

20.03.2003 Erstatningssag vedrørende tilbageholdelse efter opgivet sigtelse for butikstyveri RA-2003-521-0164

ANKENÆVNET FOR FORSIKRING · NÆVN / KLAGEINSTANS 1

30.11.2022 Afvisning af kaskodækning: Grov uagtsomhed ved flugt fra politi under anholdelsesaktion 98334

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 1

03.12.2024 Tvist om kundestatus hos Sanistål: Kontrolafgift fastholdt trods efterfølgende køb park-4032

PROCESBEVILLINGSNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 1

04.03.2026 3.-instansbevilling: Forudsætter straf for flugt som anholdt efter straffeloven § 124, at anholdelsen var lovlig? – 17-årig tiltalt og hjemmel efter retsplejeloven § 755 25/26547